

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna
APARE SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe

se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor

un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

O singură scăpare: spiritul șagunian

Decurând, vigurosul interpret al cugetului și sensibilității românești, «Universul», a publicat în coloanele sale constatările unei doamne profesoare din București, cu privire la ecolul pe care-l mai găsește religia strămoșească în sufletele liceenilor noștri de azi.

Intitulat frumos: «*Se surpă credința în sufletul școlarului român*», articolul semnat Zoe Verbiceanu — căci așa se numește dna profesoară — este în același timp plin de învățăminte, evocator de multe griji și gânduri. El nu putea trece neobservat și nesubliniat, în săptămânalul spiritualității noastre ortodoxe ardelene, în atât de ziditorul crainic șagunian, «Telegraful Român».

Se surpă — într'adevăr — credința în sufletul școlarilor noștri, se stinge flacăra spiritualității străbune tocmai în cugetele celor chemați s'o ducă mai departe, s'o cultive și s'o întrețină pururi vie! Școlarii de azi sânt tot mai slab pregătiți; cetatea interioară a sufletului lor e din ce în ce mai subredă, e foarte adeseori în ruine. Rămâi uimit când constăți că sânt de versați și orientați în chestiuni privind stelele și artiștii ecranului, specialiștii de box și alte sporturi, de preferință cele mai puțin echilibrate. Te întristezi însă — pe de altă parte — văzând cât sânt de reduși în orice problemă de cultură generală, și mai ales cât sânt de nuli în materie de cultură sufletească și religioasă. Înțelepciunea sfântă a strămoșilor nu stăpânește pe acești intelectuali în devenire și duhul Evangheliei nu-i inspiră.

Situațiunea este din cele mai serioase, căci — cum foarte bine spune dna Verbiceanu — «mai mult ca pe orice temelie, forța și unitatea unui neam se reazimă pe tăria și unitatea credinței aceluia neam».

Nu e pentru prima oară când se sună cu putere clopotul de alarmă. Și alți români cu grije de neamul lor s'au rostit în privința aceasta. De obicei s'a căutat pricina răului numai în școală și s'a criticat această școală, punându-se în sarcina ei toate deficiențele. Ancheta prezentată de articolul semnalat merge însă mai adânc, sondând influențele nefaste ale familiei și ale mediului social, în care trăesc elevii. Este dureros de impresionant șirul de mărturisiri ale elevelor anchetate, din care se desprinde ca stăpânind — în mijlocul familiilor noastre românești — o atmosferă de indiferență și ostilitate religioasă, iar în mediul nostru social, un adevărat păgânism teoretic și practic, cu consecințe de anarhie, comunism și crimă. Sub impresia puternică a acestor mărturisiri, autoarea articolului înclină a învinovăți mai mult familia și mediul social, pentru surparea credinței în sufletul elevilor români. Cere totuș

șcealei un plus de activitate, pregătire și conștiințiozitate, pentru a compensa lipsa dela datorie a familiei.

De fapt, cauza relelor stări, în care credința strămoșească a dispărut cu totul, sau «stă să se năruie», trebuie căutată deopotrivă în școală și în afară de ea. Dacă am presupune că elevii, în afară de școală, trăesc în atmosfera cea mai creștină, aceasta n'ar scuti pe profesori de sarcina lor spiritual-educativă; n'ar scuti în special pe profesorul de religie să fie competent și să-și dea toată silința, pentru desăvârșita pregătire religioasă-morală a elevilor, atât din punct de vedere teoretic, cât și practic. Pe de altă parte însă, chiar când unele școli dispun de dascăli înzestrați și bine pregătiți, chiar dacă învățământul religios este făcut cu căldură, orizont și adâncime, când nu intervine și susținerea atmosferei din familie și din mediul ambiant, rezultatele sânt neînsemnate, sau chiar complet șterse.

Nu se poate face, prin urmare, bună și temeinică educație, fără o conlucrare armonică între școală, familie și mediul ambiant. Dacă, în zilele noastre se constată cu atâta răsunet, în domeniul educației religioase, lucruri rele, aceasta se datorește spiritului viciat, care s'a înstăpânit în școală, în familie și în societatea întreagă. Apelul la organele cu răspundere în școală, chiar când este ascultat, nu este suficient pentru determinarea unei îndreptări. Remedierea nu poate veni decât odată cu schimbarea — în școală și în afară de ea — a spiritului păgânesc, străin de sufletul neamului nostru.

Spre deosebire de veacul trecut, care era al materialismului și păgânismului teoretic, secolul nostru se caracterizează printr'un materialism și păgânism practic. În domeniul filosofiei și al concepțiilor științifice, nu mai sânt în putere teorii antireligioase; valorile și luminile creștine sânt apreciate și căutate pe plan intelectual și literar tot mai mult; în olimpul cugetării a răsărit — cu alte cuvinte — lumină spirituală. Lucrurile s'au înșeninat însă — din nenorocire — numai sus, în lumea principiilor. Jos, în viața practică, păgânismul veacurilor de necredință abia acum s'a întrupat în întregime și devastează, sub ochii noștri, cu înverșunare. Lucru ciudat: veacul trecut care reprezintă și predică, prin cugetarea lui, mai mult principii materialiste și păgâne, nu era atât de anticreștin în viața practică. Aceasta trăia mai departe din rezerva spirituală anterioară. Schimbările din viața practică nu se fac — prin urmare — paralel și simultan cu schimbările din domeniul principiilor. Rodul nefast al teoriilor păgâne din trecut abia acum se arată, pe tărâmul vieții trăite, în toată goliciunea lui. Va mai trece, până ce izbânzile spirituale ale tim-

pului nostru vor coborî din teorie jos în viața de toate zilele.

Ca să pun în legătură aceste considerații cu articolul pomenit, voi spune că școala e mai în curent cu schimbările din lumea principiilor decât familia. În școală e atmosferă creată de concepțiile, obișnuit, cele mai moderne; în familie însă e stăpână viața care nu e încă transformată de aceste concepții. Pentru aceasta, totdeauna au fost discuții între elevi și familie. Mai înainte însă, în aceste discuții, familia reprezenta și susținea credința. Elevii erau moderni; respirau în școală atmosfera materialistă a vechilor principii și zâmbeau de credințele bătrânilor. Acum situația a început să se schimbe. Cum vedem și din ancheta d-nei Verbiceanu, în unele școli a pătruns noua orientare spirituală a timpului. Unii elevi au și început să se statornicească în proaspăta atmosferă și au devenit apărătorii credinței în fața familiilor, stăpânite de duhul păgân al vieții noastre de azi.

Lupta trebuie să se dea deci împotriva acestui duh păgân. Înfrânt în principiu, el trebuie răpus și în viață. În acest scop, trebuie să ne întoarcem la rădăcina nației și să fructificăm pentru viața timpului nostru cuvântul scump al celor ce dorm în morminte, al celor ce-au trăit și ni-au lăsat moștenire Evanghelia Mântuitorului, trecută prin suflet ortodox și românesc.

Aceasta însemnează — dacă ne limităm numai la școală — că trebuie să ne întoarcem la spiritul șagunian. Unde a domnit acest spirit, n'a putut pătrunde cultura atee, nici civilizația nivelatoare, stricătoare de legi și datini. Intelectualii, formați sub semnul marelui mitropolit, sânt înalți în gândire, mari în știință, dar tari și în credință. Ei nu sânt străini de sufletul poporului nostru, ci îl iubesc și-i cultivă virtualitățile. În viață, când legea adaptării la mediu nu-și arată prea mult forța, ei păstrează măsura și cuviința strămoșească.

De aceea, să înstăpânim în școli și pretutindeni moștenirea spirituală a marelui mort dela Rășinari! Altfel, «la icoana din casa neamului românesc», candela va fi mereu stinsă.

Prof. Nicolae Grosu

Aniversarea de 80 de ani a venerabilului luptător, român și creștin, a învățatului economist, prof. A. C. Cuza, se face în ziua de Duminecă, 11 April 1937.

Programul festivei aniversări cuprinde: Publicarea unui număr special din Porunca Vremii, închinat sărbătorii; Punerea pietrei fundamentale a căminului «A. C. Cuza», pentru scriitori și gazetari naționaliști și creștini; Ședință festivă în Ateneul din capitală.

La această sărbătorire, fără caracter politic, participă: reprezentanții Academiei române, ai clerului și ai societăților culturale și naționaliste, omagiiind pe ilustrul profesor A. C. Cuza.

Nr. 3140

Circulară

cătră toate oficiile parohiale ortodoxe din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu

Tipărirea manualelor de religie pentru elevii de școală primară și supraprimară

Pentru bunul mers al învățământului religios, din școala noastră primară și supraprimară, Consiliul nostru Arhiepiscopesc a tipărit și trimis tuturor preoților lucrarea «**HRISTOS ÎN ȘCOALĂ I și II**» de diaconul Dumitru Călugăr. Lucrarea aceasta este destinată însă cateheților. Intrucât și elevii au trebuință de manual de religie, Consiliul Arhiepiscopesc va edita manualele de religie. Ele vor fi lucrate tot de diaconul D. Călugăr.

În scopul de mai sus, oficiile parohiale vor trimite de urgență Consiliului Arhiepiscopesc din Sibiu tablou statistic, arătând numărul elevilor de religie ortodoxă în fiecare clasă primară din localitate. Se va specifica acolo și câți dintre acești elevi ar fi în stare să-și procure cartea despre care e vorba. Manualele de religie vor fi tipărite în condiții tehnice corespunzătoare și vor fi ieftine.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 3066/1937

Comunicat

Ministerul cultelor cu adresa Nr. 29.929/3507 din 22 Martie 1937 ne transpune în copie adresa Nr. 368.030/937 a Ministerului de finanțe cu privire la expedierea corespondenței recomandate și simple, și mesageriile. — pe care o aducem la cunoștința Onor. oficii protopopești și parohiale spre știre și conformare:

„Unele administrații de încasări și plăți și percepții, raportează Ministerului că, oficiile poștale cer francarea specială a scrisorilor de valoare trimise între autorități.

„În legătură cu această chestiune, vă facem cunoscut că, prin ordinul circular Nr. 223.698/1932 (Bul. 1/933, pag. 16), Direcția generală P. T. T. a încunoștințat oficiile poștale, hotărând că autoritățile publice ale căror bugete sunt trecute în bugetul general al statului, arătate în tabloul Nr. 1, au dreptul de a-și expedia în contul sumei forfetare acordată Administrației P. T. T. de către Ministerul finanțelor, atât corespondența recomandată, cât și corespondența simplă, precum și mesageriile.

Totodată veți lua măsuri ca monetele de metal să fie expediate prin oficiile poștale — în grupuri — cu valoarea declarată; iar titlurile de rentă, bonurile de tezaur, bonurile de impozite și orice alte valori, să fie trimise în scrisori cu valoare declarată.

Atât gropurile, cât și scrisorile de valoare vor fi depuse, însoțite de foi de expediție.

Ca atare, veți da dispozițiuni în acest sens organelor Dvs. în subordine, iar în cazul când oficiile poștale vor continua să pretindă francarea, să li se reamintească dispozițiunile direcțiunii generale P. T. T. de mai sus.

Sibiu, la 29 Martie 1937.

Consiliul arhiepiscopesc

Sedința Reprezentanței Fundațiunii Gojdu

În 27 Martie 1937 Reprezentanța Fundațiunii Gojdu a fost întrunită în sedință la Sibiu, pentru a lua cunoștință și a se pronunța asupra înțelegerii intervenite între guvernul român și cel ungar cu privire la rezolvarea litigiului, provocat de guvernul ungar în chestiunea Fundațiunii Gojdu.

Este știut, că guvernul ungar la sfârșitul anului 1926 a dispus în mod cu totul arbitrar, ca venitele averii fundaționale aflate în Ungaria, să nu mai fie lăsate la dispoziția Reprezentanței, organul legal de administrație a Fundațiunii, ci toate acele venituri să fie depuse la o bancă din Budapesta spre păstrare pe numele și în favorul Fundațiunii până la alte dispoziții.

Pentru a se ajunge în această chestiune la o aplanare a diferendului astfel provocat de guvernul ungar, la 28 April 1930 a intervenit la Paris un acord între guvernul român și cel ungar, în sensul căruia chestiunea Fundațiunii Gojdu urmează a se aranja pe cale amiabilă între ambele guverne.

Acest acord, conform stipulațiunilor sale, a intrat în vigoare în ziua de 9 April 1931, și în ziua de 7 Mai 1931 s'a întrunit prima dată în Sibiu o comisiune mixtă română-ungară, care avea să negocieze pentru a ajunge la un acord.

De atunci tratativele au continuat între ambele delegațiuni, până ce în ziua de 11 Martie 1937 dl Ioan Lapedatu, președintele delegațiunii române, și un delegat al guvernului ungar au parafat punctele esențiale, în baza cărora se va putea regula în mod satisfăcător chestiunea Fundațiunii Gojdu.

Punctele parafate cuprind pentru guvernul ungar obligațiunea de-a da în posesiunea și a pune la dispoziția Reprezentanței toată averea mobilă și imobilă a Fundațiunii ce se găsește pe teritoriul Ungariei și a recunoaște Reprezentanței dreptul de-a dispune nemărginit asupra averii fundaționale.

Fundațiunea Gojdu se va bucura și pe viitor de calitatea sa de persoană juridică și nu va fi supusă la alte sarcini publice mai mari, decât cele pe care sânt obligate să le suporte alte persoane juridice ungare.

Punctele parafate prevăd apoi, că acordul dintre cele două guverne va stabili ca din averea fundațională să se pună la dispoziția guvernului ungar o cotă parte corespunzătoare, statorită de comun acord, în scopul de a se constitui pe seama cetățenilor ungari îndreptățiți, cu limbă maternă românească și ortodocși, trăind în Ungaria, un fond care să se administreze și folosească în spiritul actului fundațional.

Reprezentanța Fundațiunii în sedința din 27 Martie 1937 a acceptat punctele parafate, după care a rezolvat și alte chestiuni curente.

La sedință au luat parte: I. P. Sf. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului, președinte, PP. SS. LL. Episcopul Vasile al Caransebeșului, Episcopul Andrei al Aradului, Episcopul Nicolae al Clujului, Episcopul Nicolae al Orăzii, domnii: Ioan Lapedatu, Dr. Gheorghe Dobrin, Dr. Aurel Vlad, Dr. Silviu Dragomir, Dr. Coloman Pognar și secretarul-referent Traian Petrișor.

Academia Română a luat de curând o demnă și bărbătească hotărâre, de însemnătate deosebită atât morală, cât și națională, și adevărată: **acțiune energetică contra literaturii imorale de azi.**

Acțiunea aceasta, împotriva literaturii triviale și primejdioase, este în resumat următoarea:

In conferințe publice vor fi demascați scriitorii perversi, editorii inconștienți și criticii dubioși;

cărți, scrise în scop de a răspândi pornografia pentru câștig bănesc, vor fi recenzate de către un membru al Academiei Române, urmând ca cele ce intră în această categorie să fie trimise, cu raport motivat, **ministerului de justiție care va aviza parchetul pentru deschiderea acțiunii publice;** autorii corupători de suflete vor avea să sufere rigurile codului penal pentru atentat împotriva bunelor moravuri.

Hotărârea Academiei Române a avut un puternic răsunet în toate părțile societății românești. Familiile noastre, cu copii de școală, salută îndeosebi și cu multă căldură pasul înțelept săvârșit de înaltul areopag al științei românești.

Biserica străbună, la rândul ei, nu poate decât să se bucure pentru măsurile luate în scop de a stavili procesul de destrămare morală, ce amenință școala, familie și societate.

Episcop român unit apără pe rutenii din Bucovina contra românilor ortodocși, pe lângă toate cele petrecute în ședințele Senatului dela 25 și 27 Ianuar 1937.

Prea Sfințitul episcop dela Baia Mare, Al. Rusu, ține adevărat, fie cu orice preț, ca biserica Invierea Domnului din Suceava, răpită dela ortodocși, să nu reîntre în proprietatea mitropoliei ortodoxe române a Bucovinei, ci să rămâie a rutenilor greco-catolici.

Procesul pornit s'a judecat acum înaintea Curții de apel, secția II din Cernăuți.

Sentința Curții de apel respinge ca inadmisibilă acțiunea introdusă de biserica greco-catolică și recunoaște Fondului bisericesc al mitropoliei ortodoxe bucovinene dreptul exclusiv de proprietate și posesiune asupra bisericii zidite la Suceava de Elena Doamna lui Petru Rareș.

Prea Sfințitul Rusu, consecvent amenințării făcute, rămâne să pornească mai departe, și să apere orbiș pe rutenii cari urâsc nu numai pe românii ortodocși, ci urâsc neamul românesc întreg...

FOIȘOARA

Conferința dlui profesor I. G. Savin

Duminecă seara, 28 Martie, în cadrul ciclului de conferințe religioase, organizat în Sibiu de despărțământul „Astra” în colaborare cu Federația corpului didactic și cu F. O. R. — secțiile Sibiu, a vorbit dl I. G. Savin, profesor la Facultatea de Teologie din Chișinău. Distinsul teolog și președintele oaspe al intelectualității sibiene s'a ocupat cu subiectul: **«Creștinismul și gândirea contemporană».**

În afară de un public select și bogat la număr, conferința dlui Savin a fost onorată și cu prezența I. P. S. mitropolit Nicolae, a PP. SS. LL. Nicolae al Clujului, Andrei al Aradului, Nicolae al Orădiei și Vasile de Rășinari.

După un cuvânt de bun venit și de omagiu binemeritat, pe care l-a rostit p. r. Dr. D. Stăniloae la adresa conferințarului, dl I. G. Savin și-a început conferința.

La început, dl prof. Savin a ținut să reamintească publicului, că noi — ca și celelalte popoare ale Europei — trăim în ansamblul culturii produse de creștinismul a două milenii. Imprejurarea aceasta nu

Probleme-Recensii-Comentarii

Conferința de primăvară a Asociației clerului „Andrei Șaguna”, despărțământul Jiu. — În 23 și 24 Martie 1937 s'a ținut în Petroșani conferința de primăvară a preoților din tractul Jiu.

După slujba chemării Duhului sfânt în biserică, Cuc. preoțime trece în biroul oficiului protopopesc.

Inconjurat de preoții: M. Munteanu, T. Ioanovici, At. Daju, Gh. Zemora, C. Zoican, E. Oprean, P. Fanu, I. Popița, Oct. Daju și Tr. Moșic, P. C. Sa părintele protopop Ion Duma deschide ședința printr-o cuvântare, în care arată rostul și necesitatea acestor conferințe, și programul frumos și vast ce-l are această asociație. P. C. Sa subliniază în deosebi chemarea preotului de azi. „Ce-am făcut noi pentru enoriașii noștri și ce facem azi?” „Din cauza setei neastâmpărate a credincioșilor, din inițiativa I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae, s'au înființat diferite asociații ortodoxe ca: „Oastea Domnului”, societatea „Sf. Gheorghe”, „Casa culturală”, Reuniunile de femei”, FOR-ul, — asociații care sânt adevărate școli ortodoxe pentru toate vârstele și clasele. Pe lângă toate aceste societăți, preotul trebuie să lucreze pentru a-și duce la mântuire turma...”

După cuvântarea-program, se trece la ordinea de zi.

1. Părintele T. Ioanovici citește raportul asupra activității pastorale a preoților și a cercurilor religioase în cursul anului 1936;

2. Protopopul Ion Duma: Darea de seamă asupra activității despărțământului în anul 1936. Se constată că, în anul 1936, împreună cu cercurile, s'au ținut 20 de ședințe;

3. Părintele C. Zoican: Darea de seamă asupra fondului de propagandă;

4. Pr. Gh. Zemora: Inițiative de organizare pentru promovarea vieții religioase și culturale în cuprinsul despărțământului.

Ora 13: masă comună la părintele protopop I. Duma acasă.

Ora 15: Vecernia, — pavecerniță, lectură din Sf. Ioan Gură de Aur: omilia despre „foloasele mărturisirii”, citită de prof. I. Sârbu.

Până la ora 19, mărturisirea credincioșilor și a preoților.

Ziua a doua: Slujba ceasurilor, sfânta liturghie înainte sfințită, servită de P. C. Sa protopopul I. Duma și preoții: Oct. Daju și Tr. Moșic. În decursul sfinteii liturghii

urmează împărtășirea preoților și credincioșilor.

La priceasnă părintele P. Fanu ține o predică. Mănecând dela 1, Petru 2, 5, arată sublimitatea preoției. Aduce exemplu pe sfinți, pe sfântul Ioan Gură de Aur, care fugea de preoție, pentru că se simțea nevrednic de a o primi. „Noi preoții sântem pietri vii în edificiul dumnezeesc, care este Biserica Mântuitorului, material de construcție și în același timp și meșteri zidari... „Noi, pentru a putea zidi pe alții, trebuie să ne zidim mai întâi pe noi înșine...” Predica a impresionat mult pe credincioșii asistenți.

După predică s'au făcut rugăciuni pentru sănătatea M. Sale Regina Maria, care în timpul din urmă era suferindă.

Din biserică preoții trec în biroul oficiului protopopesc la ședința intimă, unde se discută chestiuni de natură locală. Cu acestea conferința a luat sfârșit.

— În 26 și 27 Martie, cu concursul Cuc. preoți: Ioanovici, Drăgan, Zoican, Popița, cari au venit în ajutorul P. C. Pr. protopop Duma și Pr. Moșic, s'au mărturisit toți elevii și elevele tuturor școalelor: primare, liceu, gimnaziu de fete, școală de ucenici din Petroșani. În total 800 elevi și eleve.

Iar în 27 Martie, la sfânta liturghie servită servită special pentru școlărime, părintele protopop Ion Duma și părintele Moșic au împărtășit pe toți elevii. — T. M.

FOR-ul în Hunedoara sub conducerea harnicului său președinte dl Dr. I. Dănilă a sărbătorit Dumineca ortodoxiei într-o atmosferă de adevărată înălțare sufletească. La sfânta Liturghie au slujit: P. r. Dr. Nicolae Terchilă prof. la Academia teologică Sibiu, Ion Suciu protoiereul Hunedoarei și p. r. Florea Nerva profesor de religie. După sfânta Liturghie a vorbit în numele FOR-ului dl Ion Brâncoveanu, primarul orașului, care în mod vrednic de numele său istoric a preamărit credința strămoșească invitând prin cuvinte isvorâte dintr-o adevărată convingere religioasă, la statornicie în credință și păstrarea datinilor religioase, care sunt pavăza neamului românesc. Dl Brâncoveanu a dat răspunsurile liturgice și a citit apostolul. Apostolatul laic atât de necesar în zilele noastre are un vrednic reprezentant în dl primar Ion Brâncoveanu, care în vâltoarea politică n'a uitat de biserica mamă care l-a crescut. Domnia

poate fi contestată. Realitatea trăirii în creștinătate rămâne, și ea nu trebuie să fie motiv de supărare pentru nimeni. Cu toate acestea chiar în școală, în presă, în artă, în traiul zilnic, etc. se pare că noi nu acoperim cuvântul cu realitatea, că nu suntem în concordanță cu cultura creștină. Se pare că aprobăm mai degrabă o concepție strict pozitivistă. Deasemenea, caută să se lățească părerea că între cugetarea profană a vremii noastre și între doctrina creștină n'ar mai fi o strictă concordanță, că religia creștină n'ar mai corespunde noilor cerințe sociale. Omenirea a trecut din fazele când religia îi era ceva necesar. Azi, ea se află în stadiul maturității sale și și-a însușit o asemenea cugetare, încât nu mai are lipsă de creștinism. De aceea se și vântură părerea că religia ar fi o moștenire a trecutului, ar fi ceva perimat, iar ceice mai caută să vorbească despre ea, sunt niște întârziiați. Chiar dacă mai poate fi vorba de o concepție religioasă, aceasta rămâne ca un bun al masselor, dar nu ca un factor în cugetarea și cultura contemporană.

Aceste afirmațiuni însă nu pot subsista. Și dl I. G. Savin a ținut să aducă o contribuție serioasă la ruina lor și la reliefa adevărului.

„Astăzi — a precizat d-sa — religia creștină este cu mult mai apreciată ca altădată”. Trecând apoi la formele în care se exteriorizează cugetarea și simțirea

umană — teologie, filosofie și știință — conferințarul a arătat că acestea n'au ocupat niciodată, în mod individual, preocupările omenirii. Întrebările pe care și le-a pus omul de totdeauna, au asociat în ele religia, filosofia și știința. Dacă uneori — ex. în evul mediu — s'a accentuat oarecum prioritatea uneia din aceste discipline, apoi aceasta n'a însemnat și nu poate însemna excluderea celorlalte. Când s'a căutat o independență pe seama filosofiei, nu s'a ajuns la un rezultat acceptabil. Doar cei mai valoroși oameni ai filosofiei au fost în același timp și teologi nedesmințiți. O oarecare despărțire mai accentuată s'a produs doar la începutul erei creștine. Dar aceasta numai pentru a se arăta ce era eroare în filosofia păgână. Același lucru s'a întâmplat prin aplicarea la religie a cugetării aristotelice, și pe urma cărui fapt a răsărit, mai apoi, o știință liberă, care nu este decât maica adevărată a materialismului și pozitivismului modern. Dar cugetarea umană s'a redresat repede. Astăzi, filosofia nu mai urmează drumul aristotelic. Ea afirmă că valoarea lucrurilor nu stă în acestea, ci că ea coboară dintr-o lume a idealului, întrucât însă filosofia nu poate defini această lume, sarcina rămâne în seama religiei. Filosofia însăși postulează necesitatea lui Dumnezeu, dela care se poate și fixa valoarea fiecărui lucru. Filosofia de azi apelează tot mai mult la ajutorul religiei. Toți filosofi ade-

sa a fost elev al Școlii normale „A. Șaguna” din Sibiu; acest caz este încă o dovadă, că creșterea primită la o școală a bisericii lasă urme neșterse în suflet. Cine și-a petrecut duminicile cântând slavă lui Dumnezeu în strana bisericii strămoșești, acela toată viața se apropie cu plăcere de altarul Domnului.

După masă credincioșii din Hune-doaara în număr foarte mare au ascultat conferința părintelui prof. Dr. Nicolae Terchilă, care a vorbit despre: „Ortodoxia românească”, evidențând prin exemple plastice frumusețea neperitoare și necesitatea vitală a credinței ortodoxe pentru neamul românesc.

Conferința a fost încadrată în cântece frumos executate de corul meseriașilor din localitate.

In duhul legii strămoșești. — *Liceul de fete «Principesa Elena» din Brașov* sub conducerea vajnicei sale directoare d-na V. Popescu și sub păstoriarea părintelui profesor de religie I. Popa, prezintă vizitatorului un model de educație a fetelor în duhul legii strămoșești. In acest institut stăpânește spiritul adevăratei culturi românești, care este hrana cea mai potrivită a sufletului nostru național. Primele dovezi ale acestei culturi, de care se învrednicesc elevele acestei școli, sunt frumosele icoane cu candelă aprinsă, pe cari le întâlnim în clase și în dormitoare amintind și imprimând pentru totdeauna în sufletele primitoare pilda fecioarelor înțelepte. Elevele sunt deprinse cu rugăciunea, cu cea mai esențială hrană de toate zilele. Dimineața, la masă și seara se fac rugăciunile obișnuite cu sfîșnita cuvenință.

Pentru o mai strânsă legătură sufletească cu biserica, elevele au un cor bisericesc care cântă sf. Liturghie în bisericile din Brașov și în alte orașe. Liceul va avea în curând și o capelă, unde se vor aprinde neîncetat luminile credinței strămoșești de către tinerele românce, care vor ști păzi această flacără sfântă în casele unde vor deveni stăpâne.

Dr. N. T.

Un filosof al religiei. — Ziare din străinătate aduc știrea morții unui celebru filosof german al religiei, a cercetătorului *Rudolf Otto*, autorul cărții *«West-östliche Mystik»* din 1926.

Filosoful Otto și-a închinat studiile, făcute cu neobosită râvnă, *orientului* din depărtări și din apropieri.

A vizitat comorile bisericilor și muzeelor din centrele spirituale ale Siriei,

vărați conchid, că prezența lui Dumnezeu la capătul preocupărilor omenești este coroana filosofiei. De asemenea, ei găsesc o explicație suficientă a existenței numai în grija pe care o poartă Dumnezeu lumii.

Așa fiind, între religia și filosofia de azi există o colaborare extrem de armonioasă.

Dar ce se poate spune despre raportul dintre religia și știința modernă? Se vedește azi, că știința nu poate trăi fără a crede în existența lui Dumnezeu. Acesta e un adevăr categoric. O perturbare în această concepție a existat numai atunci, când se ajunsese la credința că nu pământul ar fi centrul universului și că nu omul ar fi centrul creațiunii. Astăzi, prin contribuția multor cugetători, lucrurile și-au recăpătat sensul lor adevărat. Chiar Darwin a contribuit într-o oarecare măsură la restabilirea situației drepte. Și azi, pământul cu viața de pe el, stau în centrul preocupărilor științifice.

De aceea, între religie și știință nu e nici o prăpastie. Amândouă sunt de acord că reînnoirea la spiritualitate înseamnă ținta creației. Ridicarea omului din impuritate spre idealul suprem, — iată rostul preocupărilor științifice.

Astfel, propovăduind nespirtualizarea materiei, știința a devenit creștinizată. Aceasta este realitatea. Iar ceice afirmă altfel, dovedesc că nu trăiesc în miezul preocupărilor actuale, că sunt cu

Egiptului, Indiei, și ale budhismului; ear rezultatele vizitelor sale erau așteptate totdeauna cu sete și nerăbdare în lumea învățaților.

Adunând astfel un însemnat și temeinic material de cercetare istorică religioasă, filosoful Otto a izbutit să pună bază la o nouă concepție *apriorică* a religiei, între marginile psihicului. Această concepție este — deadreptul opusă teoriei *raționaliste*, care afirmă că religia a luat naștere din o înlănțuire de gândiri, din operațiile intelectului.

În amintita sa carte, autorul aduce numeroase probe despre armonia ce există între mistica occidentului și mistica indică, atât privitor la scopurile urmărite, cât și la fondul lor sufletească.

Pe fundamentul cercetărilor sale serioase, harnici teologi și filosofi vor putea negreși să clădească mai departe.

Presă creștină, bine scrisă demascând pericolul comunist, trebuie să împânzească azi țara în lung și în lat. Este mijlocul cel mai rodnic pentru combaterea lui. Subliniem: *bine scrisă* și facem această subliniere, voind să arătăm, în cele ce urmează, o apariție dureroasă: presa noastră, bisericească și laică, pusă în serviciul creștinătății, comite cu mici excepții, din punct de vedere creștin-ortodox, greșeli de neiertat.

Un exemplu:

Citim într-o „pagină bisericească” afirmația că în vremea noastră se dă luptă între două religii: religia veche creștină, și o religie nouă, comunismul; și că „religia nouă” și-ar avea și ea „dogmatica și metodică ei, preoții și mistica ei”, ca și cea creștină.

Iată niște afirmații care nu pot fi trecute cu vederea, mai ales când ele sânt făcute în „pagină bisericească” de ceice vreau să apere Biserica.

Întâi de toate comunismul nu poate fi o religie, dacă sub cuvântul religie înțelegem cultul adus dumnezeirii sau îndatoririle omului față de Dumnezeu. Comunismul poate fi un sistem filosofic, bazat pe doctrină materialistă, — un sistem social-economic, întrucât tinde să rezolve probleme de ordin social-economic; poate fi chiar un sistem „moral”, întrucât caută să întronizeze o nouă morală, fără religie, — dar nu poate fi o religie.

Religia este legătura conștientă și liberă a omului cu Dumnezeu. Ea implică doi factori: Dumnezeu și omul, fără care fenomenul religios este cu neputință.

Amintiri din viața preoțească

Lucrul bun ce poate face un preot, în ultima etapă a vieții sale, socotesc că este și acela: să-și aștearnă în scris experiențele vieții.

Câte nu se pot spune după o păstorie binecuvântată de Dumnezeu, cu roade bogate? Câtă experiență pentru viața pastorală nu poate câștiga tânărul și neîncercatul slujitor al altarului, ascultând sfaturile unui venerabil preot, care poartă sarcina multor ani.

Iată pentru ce socotesc cartea părintelui *Ioan Broșu*, din comuna Dârste-Brașov — ca un lucru de preț și vrednic de imitat.

Sub titlul modest de „Amintiri” părintele Broșu a cuprins nu numai viața Sf. Sale, ci și a înaintașilor întru preoție, preoți vrednici, cari au depus multă muncă pentru înaintarea parohiei.

Astfel, istorisește cu amănunțimi, viața și activitatea preoților din familia Toma Bârsan, prin străduința cărora s'a ridicat

adevărat niște întârziati. Toți ceice mai afirmă încă, din orice loc s'ar afla, că știința de azi nu e creștină, dau dovadă că trăiesc în stupiditatea veacului al 19-lea.

Diacon D. Călugăr

Comunismul este sistem materialist care nu admite divinitate, nu admite ființe spirituale, nu admite altceva în afară de materie. El e sistem ateu. Fiind ateu, comunismul este lipsit de unul din cei doi factori ai religiunii, de Dumnezeu.

Nici de o dogmatică comunistă nu poate fi vorba. Dogmatica creștină este suma adevărilor descoperite de Dumnezeu și pe care Biserica ni le propune pentru mântuirea noastră.

Chiar dacă am comite impietatea să numim ideile comuniste dogme, ele nu se pot compara cu dogmele creștine. Terminologia creștină își are conținutul ei precis, care nu admite compromisuri.

Cu „preoția” comunistă e acelaș lucru. Comunismul n'are Dumnezeu, n'are cult, și nu poate avea nici preoți.

Se afirmă că există o mistică comunistă ca și mistică creștină. Există, în presa noastră și o mistică hitleristă, alta poetică, alta muzicală, alta a crimei etc.

Una este însă mistica creștină și cu totul altceva sânt aceste mistici gazetărești. Mistica creștină este cunoașterea experimentală a lui Dumnezeu în toată intimitatea Lui prin trăirea în El. Această trăire în Dumnezeu necesită un exercițiu spiritual imens. Ea presupune o credință și dragoste fără margini față de Dumnezeu.

Există așa ceva în comunism?

*

Ne trebuie dar cu atât mai ales o presă bisericească bine scrisă.

Reamintim că în coloanele *Telegrafului Român* s'a exprimat nu de mult un gând frumos de a se realiza un cotidian creștin-ortodox, scris de oameni competenți. Aceasta este o cerință imperioasă a vremii.

Multe probleme frământă țara. Chemați și nechemăți își spun cuvântul lor. Dorim să auzim și un cuvânt creștinesc desinteresat, pornind din tinda luminată a Bisericii.

Multe rele s'ar îndrepta odată cu realizarea unui far de lumină creștină și ortodoxă.

E timpul realizărilor! —

M. Păun Jura, doctorand în teologie.

Convocare. Onor. membri ai adunării generale pe lângă comitetul școlar al liceului comercial de băieți, Sibiu, se convoacă pe Duminecă, 11 April 1937, ora 11 a. m. Ordinea de zi: Contul de gestiune pe anul 1936/37 și bugetul pe exercițiul 1937/38. — Dacă la prima convocare nu se întrunește numărul reglementar de membri, adunarea generală se ține Duminecă, în 18 April a. c., la aceeaș oră, cu orice număr de membri.

Situația bisericii ortodoxe în Rusia

Correspondentul din Moscova al ziarului *vienez N. Fr. Presse* înfățișează, într'un număr recent: Care e situația de azi a bisericii ortodoxe din Rusia.

Din această corespondență, cu data de Moscova 9 Martie 1937, dăm cetitorilor noștri, în traducere, spicuirile de mai jos:

Au trecut ani la mijloc, decând la Moscova nu se mai aude sunetul melodios al nenumăratelor clopote, care a produs pe vremuri admirare și farmec în sufletele impresurătorilor francezi și englezi dela Sevastopol (1855).

În teritoriul orașului este oprit trasul clopotelor. Moscova s'a schimbat la față. Icoana tipică a vechii Moscove nu se putea închipui fără biserici.

Sute de locașuri de închinare azi s'au dărâmat. Unele se mai înalță, dar cupolele lor, în formă de ceapă, lipsesc sau, în loc de cruce, poartă flamura roșie... Unde și unde se mai zărește, prin ușa bisericii, lumina domoală a luminărilor de ceară în fața sfintelor icoane. Duhovnicul în haină falfăindă, călugărița în negru, nu se mai ivesc.

S'ar părea că biserica ortodoxă a dispărut din Rusia și că bolșevismul a ieșit deplin biruitor. Și totuș, nu-i așa. În zile de sărbătoare e izbitor faptul, că tineretul, în număr covârșitor, uple *bisericile*.

O învioreare se poate constata, în timpul mai nou, pricinuită de două momente: *setea tot mai pronunțată, pentru religie* în anumite pături sociale, și oarecare schimbare în politica oficială sovietică față de religiune. Intorsătura această politică nu trebuie însă prețuită prea mult.

În uniunea sovietică există *peste 30 mii comunități religioase ortodoxe*. Conform legii, la înființarea fiecărei comunități, sânt necesare subscrierile a cel puțin 20 persoane, precum și garanția lor materială. După socoteala aceasta, numărul alcătuitorilor de comunități religioase ortodoxe s'ar cifra cu 600.000 până la 700.000. În realitate va fi cu mult mai mare; — numărul lor trebuie socotit cam la *un milion și jumătate*. Lucrul este în deosebi remarcabil, când ne gândim că ceice iscălesc actul de întemeiere, poartă nu numai rizicul material al bisericii, ci și rizicul că vor împlini îndatoririle materiale *cătră stat* ca proprietar al locașului închiriat de comunitate. Aceste persoane care s'au declarat deschis ca ocrotitoare ale religiei, se expun de sine înțeles la prigoniri în toată forma și chiar la expulsare.

După răsturnarea țarismului, în fruntea bisericii și înlocuind pe țar, a fost ales earăș un patriarh, — ca înainte de Petru cel Mare. Noul ales, în persoana lui *Tihon*, se știe că a dus luptă energetică și îndârjită împotriva stăpânirii sovietice. După moartea sa, nu s'a mai ales alt patriarh, cu toate că *scaunul de patriarh există după drept și mai departe*. Administrator al scaunului de patriarh în Moscova este mitropolitul *Sergiu*.

În aceeaș vreme s'a pornit și lupta căpeteniilor de *emigranți* ai bisericii autocetale rusești. În anul 1921, în Sinod ținut la Carloviț, s'a hotărât ruperea tuturor legăturilor cu patriarhatul dela Moscova. Aceasta a produs o desbinare între emigranți. Cei mai mulți au recunoscut pe mitropolitul *Evloghie* din Paris.

În timpul prezent s'au pornit din nou tratative între patriarhatul din Moscova și mitropolitul *Evloghie* dela Paris, în scopul dn a restabili unitatea bisericii ortodoxe rusești din Rusia și din străinătate. —

Optimismul ce s'a ivit, despre încheierea unei păci ideologice între soviete și între biserica ortodoxă, n'are însă deocamdată *nici o bază reală*.

Ca putere politică, biserica ortodoxă a Rusiei mult timp nu va putea fi luată în seamă.

Propaganda antireligioasă se ține lanț în uniunea sovietică, — dar procedează acum cu oarecare chibzueală.

D. Popescu

Răspuns la un apel

(Urmare)

Lista Păr. Nistor: Elena Nistor, Victor Preda, Dr. Ioan Pleșia, câte 100 Lei. Doina Oancea 75 Lei, Eugenia Preda 50 Lei, Livia Bucșa, Tanase Toma, câte 20 Lei. Vasile Pasa 15 Lei, I. Sonea, M. B., Ana Părău, Nicolae Vuctcă, E. R. Savu, Gh. Popescu, câte 10 Lei. V. Chidu, E. Simtion, câte 5 Lei. Total 550 Lei.

Lista dlui Nicolescu: Gh. I. Nicolescu 100 Lei, Laur. Mândrea 50 Lei, Inescifrabil 30 Lei, Nae Buian, Dem. Balțat, câte 25 Lei. M. Banu, I. Amescu, Ioan Gruea, Fodorean T., Morariu Traian, Pendichi Vasile, Contore Pantelimon, câte 20 Lei. A. Creangă 15 Lei, Indescifrabil, N. Grosu, D. Banu, Indescifrabil, Corneli Rațiu, câte 10 Lei. Total 445 Lei.

Lista Pr. Nanu: Nanu Aurel 50 Lei, Nanu Paraschiva 30 Lei, Nanu Rică, Nanu Horațiu, câte 10 Lei. Total 100 Lei.

Lista dnei Odor: Familia Odor, Inginer Crăciunaș, Șt. Oprescu, câte 100 Lei, Familia Gündisch 40 Lei. Total 340 Lei.

Lista dnei Popa Alexandru: Cornelia Popa 100 Lei, Pașa 60 Lei, F. F. 50 Lei, Căp. V. E. 30 Lei, Munte Eufrosina, Natanail Maria, Stănciulea Olivia, Balea Silvia, câte 20 Lei. Total 320 Lei.

Lista dlui Iuga: Maria Iuga 100 Lei, Aneta Barbu 80 Lei, D. Tiplic, M. Cosma, E. Comșa, câte 50 Lei. Total 330 Lei.

Lista dlui Preda: Tr. Preda 40 Lei, Iulian Dumitru 20 Lei, A. Mateșiu, Valeriu Mangu, C. Criștiu, Indescifrabil, Ghighiniță Andrei, Dr. St. Klett, câte 10 Lei. Total 120 Lei.

Lista dnei Petruțu: Paraschiva Schitea, Stănuța Petruțu, câte 100 Lei, V. I. Bratu 40 Lei, Melania Petruțu, Lucia Petruțu, câte 30 Lei, P. Călnicean 20 Lei. Total 350 Lei.

Lista dnei Pera Popescu: I. P. Pera, P. Popescu Pera, câte 100 Lei. Total 200 Lei.

Lista dnei Maria Pop: Maria Pop, Banca Centrală, câte 100 Lei, R. P. 30 Lei, N. N., N. N., câte 10 Lei. Total 250 Lei.

Lista dnei Savu: Ersilia Vătășanu, E. Băldescu, Lucia Savu, Iulian Boiu, Livia Piso, Victor Roșca, C. Blaga, câte 100. I. Schitea 50 Lei, M. Rebeaga, 40 Lei, I. Marinescu 20 Lei. Total 810 Lei.

Lista dnei Vera Ștefănescu: Vera Ștefănescu, Vera Constantinescu, câte 200 Lei. Indescifrabil 115 Lei, Vicența Sinedris, C. Nițescu, Indescifrabil, Virgil Ștefănescu, câte 100 Lei. Țepos 60 Lei, N. Tupe 50 Lei, L. Rădulescu 40 Lei, V. Dordea 20 Lei. Total 1100 Lei.

Lista dlui Serafin: Prot. Col. Serafin Iosif, Maria Serafin, Colonel Popa, Silvia Popa, M. Pleniceanu, câte 100 Lei. Total 500 Lei.

Lista dnei Stăniloae: M. Stăniloae 200 Lei, N. N., Ana Vesetmian, Hradil, I. Beleuță, câte 100 Lei, Dr. S. Mitea 60 Lei, S. Căndea 50 Lei, Grigorie T. Marcu 40 Lei, Dr. G. Bărbat, M. Costea, câte 30 Lei, V. Perian, A. D., Tiu Gheorghe, Indescifrabil, câte 20 Lei, I. Brane 10 Lei. Total 900 Lei.

Lista dlui Sandu: I. Sandu, Școala normală, câte 100 Lei, Gh. Maior 30 Lei. Total 230 Lei.

Lista dlui R. Ștefănescu: Albina Sibiu 200 Lei, Maria Ștefănescu, I. Armean și dna, I. N. C., Dr. Ilie Beu, Constantin Popp, câte 100 Lei, N. N. 60 Lei, N. P. 50 Lei. Indescifrabil 30 Lei, Indescifrabil, Pop, Indescifrabil, Tincu, N. Cismasiu, N. N., Olga Rădulescu, câte 20 Lei, Negru, Timofte, N. N., Pane, Schuster, câte 10 Lei. Total 1030 Lei.

Lista Liceului com. de fete: Andrei, Elena Stroca, câte 100 Lei. Drăghici 40 Lei, V. Pop 30 Lei, A. Basoc, Nanu, Indescifrabil, câte 20 Lei. Total 350 Lei.

Lista dnei Terchiță: Albina 200 Lei, Lucian Borcia 60 Lei, N. Petruțu,

Concertul învățătorilor moravi

Invitat în țară de către M. Sa Regele Carol II, renumitul cor al învățătorilor moravi a dat un strălucit concert și în Sibiu. Concertul a fost pentru sibieni prilej de rară trăire muzicală, iar pentru cântăreții din diferitele coruri românești o prelegere plină de învățăminte. Explicația numelui european al acestui cor ni s'a învederat pe deplin.

Ceeace se remarcă dela început la acest cor, este atitudinea demnă și disciplinată ireproșabilă a cântăreților, calități caracteristice corului cu un fond de adevărată cultură și civilizație. Din acest punct de vedere, concertul învățătorilor cehoslovaci a fost o dovadă indiscutabilă despre importanța covârșitoare a muzicii ca factor de educație socială.

Din punct de vedere strict vocal, corul cehoslovac prezintă voci sănătoase, bine timbrate și ajutate de o emisiune și de o poză de glas juste.

Și cu toate acestea, strălucitul succes pe care-l repetează pretutindeni acest cor, nu stă în calitatea vocilor, ci mai ales în muzicalitatea și însușirile sufletești ale fiecărui cântăreț. Un auz muzical fin, o înțelegere adâncă și o trăire intensă a simțurilor și sentimentelor, cuprinse în text și în muzică, iată cununa adevăratelor mari calități ale acestui cor.

Inadevăr, deși vocile cântăreților se resimțeau de oboseala călătoriei, totuși acest admirabil cor a reușit să țină atentă, timp de aproape două ore, o sală arhiplină, exteriorizând, prin nuanțe și culoare, o întreagă scară de simțăminte din cele mai variate.

Gloria acestui cor rămâne însă arta de a reda situații dramatice, precum și efecte picturale sau onomatopice deadreptul. (Ex.: „Clopotele dela mănăstire“).

În ce privește programul concertului menționăm și prezența a trei cântece românești. Această delicatețe a oaspei față de gazdă a fost răsplătită de public cu aplauze îndelungate. Ea a prilejuit și o emoționantă manifestare a prieteniei româno-cehoslovace. Căci la sfârșit, dl profesor Jan Soupal a putut să dirijeze „Pe-al nostru steag“, cântat de corul cehoslovac împreună cu întreaga suflare românească din sală.

Și acum, câteva cuvinte despre conducătorul corului. Dl profesor Jan Soupal este un destoinic dirijor și mai ales un eminent pedagog muzical coral. Repetițiile conduse de dsa trebuie să fie — presupunem — niște magistrale lecții de estetică muzicală corală. Numai așa se poate explica prestigiul artistic al acestui cor alcătuit din învățători — e drept foarte dotați, dar răzlețiți în întreaga Moravie, din care pricină se întrunesc într-o singură repetiție pe lună.

Inadevăr, profesorul și compozitorul Jan Soupal este sufletul acestui cor înzestrat cu o clară intuiție artistică, dsa este în același timp și profund psiholog. Acest artist trăiește atât de intens muzica, încât atunci când dirijază se consumă; arta dsale este adevărată jertfă de sine. Însă expresia feții este aceea a unui mistic, a unui mistic muzical.

Da, corul învățătorilor moravi, împreună cu distinsul său dirijor, constituie un argument viu al supremației spiritului față de materie. Gh. Șoima

Constantin Popp, Dr. I. Beu, câte 50 Lei. I. Vătășianu, Dr. M. Veliciu, câte 25 Lei. I. Dinu, Negru, D. Paul, C. Prunaș, Dr. Modran, câte 20 Lei. N. N., Marcu, N. N., Lucreția, Cora, N. N., I. Tr. Henteș, câte 10 Lei. N. N., 6 Lei, Ana, V. T. câte 5 lei, N. N., 4 lei, N. N., N. N., Nicodim, N. N., N. N., N. N., câte 2 lei, N. N., N. N., câte 1 leu. Total 666 lei.

Lista dnei Isac: Ioan Isacu, Silvia Cosma, câte 100 lei, I. Popa, L. Copacea, Dr. I. Stanciu, T. Cucuiian, câte 30 lei, A. Creangă 15 lei, Popa Alex., N. Grosu, M. Bandu, Indescifrabil, Corneli Rațiu, câte 10 lei. Total 385 lei.

Lista dnei Dr. Vilt: Mioara Dr. Vilt, Viorica Dr. Manta, M. Brediceanu, câte 100 lei. Total 300 lei.

(Profesorul T. Popovici și V. S. contribuie lunar cu câte 100 lei.)

INFORMAȚIUNI

Personale. În zilele de 27 și 28 Martie a. c. au fost la Sibiu oaspeții I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae: PP. SS. LL. episcopii Andrei al Aradului, Nicolae al Clujului și Nicolae al Orăzii. Dela Sibiu PP. SS. LL. lor au plecat la București la Ședințele Sf. Sinod.

I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae a plecat în 29 Martie a. c. la București spre a lua parte la ședințele Sf. Sinod, iar în seara zilei de 2 April s'a întors la reședința Sa.

Data Paștilor pe anul 1938, conform hotărârii recente a Sfântului Sinod, este la 24 April.

Examenul de capacitate la religie pentru profesori secundari se ține începând din 23 April la Iași.

Faptă vrednică de laudat. La Bănăvestirea din acest an, Joi 25 Martie, s'a făcut, în parohia Grânari, din protopopiatul Cohalmului, sfântirea clopotului, donat bisericii noastre de aici di către fiii ei credincioși, astăzi lucrători în București. Fapta acestor oameni, muncitori de necazuri, este vrednică de toată lauda, mai ales când vedem că alții, cu însemnate izvoare de câștig, nu prea găsesc prilej de a sacrifica un ban pentru lucruri sfinte. Clopotul dăruit este de 130 kg., în valoare de peste 12.000 Lei. Subsemnatul le mulțumește călduros în numele parohiei. — Pr. Ion T. Munteanu.

STIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, 4 April 1937, va predica părintele Trandafir Scorobeț, consilier arhiepiscopesc.

Conferință publică. În continuarea ciclului religios, conferențiază, Duminecă, în 4 April 1937, ora 6 seara, în sala prefecturii județene, Dr. Vet. colonel Traian Macovescu despre: Religie și știință.

Recrutarea la termen, pentru tinerii din orașul Sibiu, se ține la prefectura județului Sibiu în 14 April 1937, ora 8-30 dimineața. Orce fel de informațiuni se dau la primăria municipiului Sibiu, camera Nr. 21.

CĂRȚI ȘI REVISTE

Revista Teologică. Organ pentru știința și viața bisericească, apare lunar, sub patronajul I. P. S. Mitropolit Nicolae. Abonamentul pe un an: 260 lei. Redacția și administrația: Academia teologică, Sibiu, strada Mitropoliei 24—28. Redactor: prof. Grigorie T. Marcu. — Numărul pe April a. c. cuprinde: Prea Sfințitul Episcop Nicolae Colan: Crâmpee din Evanghelia Domnului. Diacon Grigorie T. Marcu: Tare în Scripturi. Profesorul Dr. Nicolae Neaga: Antisemitism și Vechiul Testament. Pr. Ilarion V. Felea: Sfânta Scriptură în mâna preotului. Grigorie T. Marcu: Atitudini: Biserica ortodoxă veghează. Pe marginea desființării francmasoneriei. Credința copiilor noștri se surpă. Dr. I. H. Rushbrooke și regimul baptismului în România. Prof. Dr. Nicolae Neaga, prof. Grigorie T. Marcu și Petru Brudea: Mișcarea literară: Sfânta Scriptură: Testamentul vechiu și Testamentul nou. Daco România. Gr. T. Marcu: Cronică: Lucrările unei sesiuni memorabile

a Sf. Sinod. Pensionarea preoțimii din Mitropolia Ardealului. Procesul contra ordinului călugărilor premonstrantensi din România. Gr. T. Marcu: Note și informații.

Revue de Transylvanie, Tomul III, Nr. 2, a apărut cu un bogat sumar, cu articole semnate de dñii S. C. Măndrescu, I. Lupaș, G. Someșan, A. Gociman etc.

Revista, scrisă franțuzește, se publică sub auspiciile Asociațiunii culturale ardelenice și sub direcția dlui profesor universitar Silviu Dragomir.

Revue de Transylvanie formează un excelent mijloc de propagandă științifică, apărând dreptatea cauzei românești contra revizionistilor unguri, atât de meșteri întru a schimba albul în negru.

Poșta redacției

Preotului devotat. I. P. Sf. Sa n-ia amintit de articolul, animat de simțăminte de recunoștință, ce l-ai trimis C. Ta ca să-l publicăm în gazeta noastră — dar n-ia comunicat că nu doarește să se publice. În schimb, a adăugat I. P. Sf. Sa, preoțimea să-și arate recunoștința pentru binele ce i s'a făcut, desvôltând o cât mai rodnică activitate pastorală și sprijinind colecta atât pentru zidirea bisericii din Valea-Lungă, cât și cea pentru așezămintele bisericești. Sperăm, că preoțimea noastră va asculta și de data aceasta, ca întodeanuna, glasul Ierarhului nostru, care nu cruță nici o ostenală când e vorba de binele preoțimii.

Nr. 2984

Concurs

Se publică concurs cu termen de zece (10) zile pentru întregirea următoarelor parohii noi înființate din regiunea secui-zată și luate în bugetul On. Minister al Cultelor:

1. Aita medie.
2. Bățanii mici.
3. Biborțeni.
4. Bicașul ardelen.
5. Boroșneul Mare.
6. Corund.
7. Ditrău.
8. Frumoasă.
9. Lupeni.
10. Mărtinești.
11. Mugeni.
12. Petecul.
13. Racoșul de sus.
14. Uilac.
15. Vlahița.
16. Zetea.

Doritorii de a ocupa unul din aceste posturi să-și înainteze cererile cu documentele necesare la Consiliul arhiepiscopesc.

Vor fi preferiți cei ce posed și limba maghiară, vorbită de credincioși. P. C. Protopopi vor da indemn candidaților de preoți, cunoscători ai limbii maghiare, să aibă în vedere acest concurs.

Consiliul arhiepiscopesc

Anunț de arendare

Se arendează:

1. Moșia de pe hotarul comunei Galda de jos, județul Alba, în suprafață de 126 jug. cad. și 1320 st. p., teren arător de prima calitate;

2. Moșia de pe hotarul comunei Drășov, județul Sibiu, în suprafață de 220 jugure cad., din cari 190 jugure arător și 30 jugure fânaș, tot de prima calitate.

Aceste moșii se arendează separat sau la olaltă pe 4 ani, începând cu 1 Ianuar 1938, însă noii arendași vor primi în folosință câte 50 de jugure din fiecare moșie la 1 Iulie a. c. pentru a putea face însămânțări cu grâu de toamnă.

Arenda se va plăti în 2 rate anuale legale, la 1 Mai și 1 Septembrie.

Se vor lua în considerare numai ofertele cu suficientă garanță materială.

Amatorii de-a arenda aceste moșii sânt invitați a înainta oferte închise, până la 15 April incl. pe adresa:

Arhiepiscopia ortodoxă română Sibiu

Clopote, Policandre, Sfeșnice

fabricația „OITUZ“ București, din material calitatea I, cu garanță în scris pe 50 de ani oferă **Librăria Arhiepiscopale, Sibiu**, unde se pot vedea diferitele modele gata, cu cele mai convenabile prețuri și franco, gara de predare.

Clopotele se fabrică în orice greutate și în tonul ce se cere, în termen de 30 zile. Inscricția pe clopote se face gratuit.